

vide vel, at der blandt mange af Lærerne tales om, hvor heldigt det vilde være, om Lærerne havde Udgang til at være Medlemmer af Skolekommissionen, og det kan ogsaa gerne være, at Lærerne paa mange Steder kunde tilføre Skolekommissionen nogen Sagkundskab, men det har altid staaet for mig saaledes, at det vilde være en mindre heldig Foranstaltning, om man tillod, at Lærere blev valgte ind i Skolekommissionen. For det første er der noget urimeligt i, at den Mand, Skolekommissionen skal have Tilshyn med, selv sidder i Tilshynet — det har man ikke Eksempler paa, saa vidt jeg ved, i nogen anden Gren af Administrationen — og dernæst vil det i flere Kommuner vistnok være positivt uheldigt, thi hvor der er flere Lærere, vil det kunne føre til indre Splid mellem Lærerne i Kommunen, naar en kommer ind i Skolekommissionen og bliver Tilshynsmand over for de andre. Flertallet har derfor heller ikke ment det rigtigt at aabne Udgang for Lærerne til at blive valgte ind i denne Kommission. Naar Flertallet har foreslaaet, at Kommissionens Medlemmer skulle vælges ved almindelig Afstemning i Kommunerne, have vi deri Medhold hos virkelig skolekyndige Folk her i Landet. Jeg skal tillade mig i den Henseende at henvise til et Andragende, der staaer som Bilag Nr. 4 i Betænkningen. Dette Andragende er indkommet fra „Danst Skoleforenings“ Bestyrelse, og der er deri udtrykkelig paapeget, hvor heldigt det vilde være, om man gik til en udvidet Skolekommission, thi, sige N. S. Holm og Ludvig Schrøder paa denne Bestyrelses Vegne, den nuværende Skolekommission er for saatalig til, at den kan føre nogen virkelig Forhandling, og den har for liden Indflydelse til, at den virkelig kan foretage sig noget, gribe til Foranstaltninger, som kunde være heldige for Skolevæsenet. De sige saa videre, at det vilde være rigtigt at gaa til en udvidet Skolekommission bestaaende af 5 Medlemmer, valgte ved almindelig Stemmeret, samt Sognets Præst og en af Sognets Lærere. — Danst Skoleforenings Bestyrelse holder altsaa paa, at en af Sognets Lærere maatte være Medlem — med Ret til selv at vælge sin Formand, thi det vilde sikkert nok blive et mere levende og virksomt Skolestyre end det nuværende. I disse Betragtninger er

Flertallet enigt med Undtagelse af det Punkt angaaende Lærernes Udgang til Kommissionen. Vi tro, at det var rigtigt, om man lod den almindelige Befolkning i Kommunerne selv vælge denne Skolekommission, thi vi tro, at Skolekommissionerne da vilde blive sammensatte af Mænd, som Befolkningen har Tillid til, og da Skolekommissionerne udelukkende vælges med Skolehensyn for Dje og ikke skulle have andre Ting at gøre, end hvad der netop angaar Skolevæsenet, føler Flertallet sig forvisset om, at der vil blive valgt Mænd, som baade have Forstand paa Skolevæsenet og Interesse derfor og Ærlighed dertil. Efter at have foreslaaet dette angaaende Skolekommissionerne gaar Flertallet over til at foreslaa en anden Affattelse af Lovforslagets § 9. § 9 skal jeg ikke yderligere dvæle ved, den blev frembragen saa stærkt under Lite Behandling, og dens Affattelse vil vist endnu staa i frisk Minde, men det er jo en Selvfølge, at Flertallet efter sin hele Stilling ikke har kunnet gaa med til denne Affattelse. Paa den anden Side har Flertallet dog ment det rigtigt at fremkomme med Forslag om, hvorledes det tænker sig Sagen ordnet, idet Flertallet ikke har ment, man egentlig kunde staa sig til No med den nuværende Kaldelsesmaade. Det kunde man for saa vidt nok, naar den nuværende Kaldelsesmaade blev forstaaet og praktiseret paa den Maade, som vi fra vor Side hidtil have ment, den burde forstaaes og praktiseres paa, men den bliver jo forstaaet og praktiseret paa en hel anden Maade. De Ord „stiftet eller værdig“, som staa i Loven af 1856, opfattes nu saaledes, at Skoledirektionerne paa flere Steder ligefrem give Regler for, hvilke Embeder der kan gives til visse Klasser af Lærerstand, eller hvilke Embeder, der overhovedet maa søges af visse Klasser af Lærerstand, men denne Opfattelse har, det føler jeg mig overbevist om, hverken været den oprindelige eller den, der har været praktiseret i den største Del af de forløbne Aar siden 1856. Vi have derfor ment det rigtigst at komme med Forslag om en Affattelse af Paragraffen, som ikke gav Spillerum for en saadan Fortolkning som den, der nu finder Sted, af de Ord „stiftet eller værdig“. Vort Forslag gaar ud paa, at naar et Skolelærerembede bliver ledigt, skal den kaldsberettigede op-